

... neokúsi moju večeru. (Lk 14, 24)

(Matúš Verba) V evanjeliu počúvame o pozvaní na hostinu. Hostia si našli hlúpe a ponížujúce výhovorky. Ako ja odpovedám na jeho pozvanie? Istá žena mi raz povedala: „Myslím si, že aj tak sa všetci dostaneme do neba.“ Povedal som jej, že si to vôbec nemyslím. Veď inak by Božie slovo nehovorilo o tom, že sa ovce oddelia od capov a že jedni sa budú tešiť a druhí budú vo večnom trápení. Mnohí ľudia žijú v klamstve, že Boh je iba milosrdný. „Už sa len nado mnou nejako zmiluje.“ Ale dnešné evanjelium jasne hovorí: „... ani jeden z tamtých mužov, čo boli pozvaní, neokúsi moju večeru.“ Boh rešpektuje rozhodnutie človeka. Stále nás však pozýva k sebe.

Aj dnes vychádza Kristus cez cárské dvere a volá nás na hostinu. Je na nás, či sa postavíme, alebo ostaneme sedieť. Ak ti bráni v prijímaní Eucharistie ťažký hriech, čo najskôr sa vyspovedaj, aby si neostal vzdialený od Boha naveky. Zanechaj trápne a hlúpe výhovorky, zhoď zo seba všetky skutky tmy a zaodej sa do nového, čistého rúcha.

(Zamyslenie pre východný obrad z [Časopisu Slovo](#).)